

KONFERENCIJA O PRAVIMA SRPSKIH MANJINA U ZEMLJAMA OKRUŽENJA
GOVOR BLEDARA BAŠANOVIĆA, ČLANA DRŽAVNOG KOMITETA ZA NACIONALNE MANJINE
REPUBLIKE ALBANIJE

BEOGRAD, 11.11.2008

Poštovani Ministre
Poštovani Predstavnici organizacija srpskih manjina u zemljama okruženja
Predstavnici drugih Ministarstva
Drage Dame i Gospodo

Radovala nas je vest da ćemo se ponovo okupiti u organizaciji Ministarstva za Dijasporu Republike Srbije, čijem osoblju i predstavnicima zahvaljujemo za njihov rad i doprinos u pravcu pomoći nacionalnog uzdizanja pripadnika naših manjina. Država Srbija je i u teškim trenucima za svoj nacionalni integritet i suverenitet posvetila dovoljno pažnje interesima svojih ljudi u zemljama okruženja, naročito u Albaniji. U ime svih onih koji nisu fizički prisutni, za kurs srpskog jezika, za otvaranje Kulturnog, Informativnog i Ekonomskog Centra u Skadru, za političku podršku i motivaciju u sačuvanju svog nacionalnog ponosa i odavnu očekivanu pažnju matice, dozvolite da prenosim duboko poštovanje i zahvalnost Ministarstvu za Dijasporu, Republici Srbiji i srpskom narodu. Našli ste nam se u najtežim trenucima, za vas, nas i naše biće. Opstali smo zajedno, cenimo i poverenje koje ste nam dali kao Udruženje da nosimo na leđja ponosni teret opstajanja u ovim teskim vremenima.

Upoznati ste sa radom, aktivnostima, objektivima, poteškoćama i životu naših ljudi i našeg Udruženja preko našeg jedinog medija, veb stranice Udruženja „Morača-Rozafa“, projekat koji je ostvaren zahvaljujući pomoći Ministarstva za Kulturu Republike Srbije! Ali neretko, pomoć koja nama znači kao vazduh koji dišemo a koju ne možemo nigde drugde i dobiti, uskraćuje se i ponistava zbog nekih administrativnih prepreka, nemanja sredstava, ili nepoznavanja situacije i važnosti za naš opstanak i komunikaciju sa spoljinim svetom, maticom i organizacijama dijaspore. Kako davanje takve pomoći, tako simbolično a što nam toliko znači, pretvara se u odugovlačenje. Da li možda zbog toga što nismo u mogućnosti da svaki dan budemo pred kancelarijama nadležnih da ih molimo? Pa znate li da pritisak i napadi koji smo primili zbog naših akcija u promovisanju interesa Srbije kroz naše interese su imali podršku svih mogućih albanskih medija u karakterisanju svega što se vezuje za očuvanje naseg identiteta kao antialbansko, čija namera je zastrašivanje našeg življa i usađivanje etničke netrpljivosti u Albaniji, podsticavši etničku mržnju, a tome je išlo u ruku i konstantna neintervencija države Albanije i nemarnost njenih organa. A kao slag na torti i jeste bilo i naša nemogućnost da preko našeg jedinog medija, naše web stranice, odgovorimo na sve to pravnim, etičkim i civilizovanim porukama!

Draga Gospodo, nalazimo se u veoma teškom položaju, imamo razumevanje, opstali i u težim vremenima bez podrške naše matice, i to možemo i danas, zahvaljujući našoj volji i ponosu za ono što jesmo. Ali ako hoćemo da stvari pokrenemo, prekopotrebna nam je matica, njeni građani, svi oni koji mogu da doprinose našem razvoju kao najzapuštenijem delu srpskog naroda. Onog dela naseg naroda od koga je sve počelo, kod koga se nalaze

najzapuštenije crkve i verski objekti počev od crkve Sv. Stefana u tvrđavi na Bojani, Sv. Srđ i Vakh, Crkva u Raš-Kuli od 9 tog veka, pa do sve novijih porušenih verskih objekata u Vraki i u drugim mestima. Onog dela vašeg naroda koji je obezglavljen, živi u strahu, koji 70 godina živi u asimilaciji i ugnjetavanju, bez škola na maternjem jeziku, bez imena i prezimena, isteran i prejudiciran, prihvaćen od dobrog dela stanovništva Albanije ali objekat represije bivših režima. Taj deo ima svoje sinove i kcerke, oni su opstali i ponosni na delo svojih očeva. Oni su nosioci naših ideala ali im treba pomoći u svakom obliku.

Kako reagovati na otvorene napade na posetu njegovog Preosvestenstva Mitropolita Crnogorskog-Primorskog, gđina Amfilohija, napade na njegovu ličnost koja je sveta za nas ako nemamo naše medije koje će objektivno prikazati drugu sliku i skinuti obmanu i mržnju iz misli građana Albanije o našem narodu? Kako da objektivno prikažemo delo nase braće koji su pali za oslobođenje Skadra i Albanije u Balkanskim ratovima kao i u drugom svetskom ratu, tih hiljada i hiljada koji se već prikažu kao osvajači i mučitelji albanskog naroda, kako da prikažemo da su njihovi grobovi ostali bez krsta i bez pomena, bez cveća i neposećeni od svojih potomaka, odneti od vode i porušeni. Zar se Srbi nalaze samo u ovim granicama a drugi su drugog reda, istorijski ostatak! Ne gospodo, postojimo i jesmo živi, ličimo na vas, govorimo vaš drevni jezik, imamo kulturu i naše zajedničke običaje koje hoćemo da sačuvamo. Kako nam je potrebno da najbolje vaše ljude, ambasadore, predstavnike pošaljete gde je najteže, potrebni su nam ljudi koji će srcem raditi a ne samo činovnički i birokratski svoj posao u odbrani naših interesa u Albaniji. Kad ćemo da se konačno obradujemo inicijativi i pravim koracima ka otvaranju dugoočekivanog Konzulata Srbije u Skadru? Kad ćemo dobiti pravi tretman u ekonomskom angažovanju i saradnji vaših privrednika sa našim kapacitetima? Kad možemo očekivati da se u Srbiji osećamo kao u svojoj kući a ne kao stranci, kad će biti donet Zakon o Dijaspori? Mnoga su pitanja koja nas muče, radimo prekovremeno, radimo sa voljom i strašću jer verujemo u naše biće i pripadnost, verujemo u budućnost nase dece, sunarodnika i u budućnost Srbije. Stojimo Vam na raspolaganju srcem i dusom srpskom.

Hvala